DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 15 sierpnia 1962 r. — Nr 8 — Poz. 37—39

TREŚĆ:

37.

ZARZĄDZENIE Nr 139
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

z dnia 21 lipca 1962 r.

w sprawie powołania Resortowej Komisji Dyscypliny Płac

Na podstawie § 3 uchwały nr 109 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie powołania komisji dyscypliny płac — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Powołuje się przy Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki, zwanym dalej GKKFiT, Resortową Komisję Dyscypliny Płac, zwaną dalej Komisją.

§ 2.

W skład Komisji wchodzą:

Przewodniczący Komisji
— Zastępca Przewodniczącego GKKFiT Ob. Michał Jekiel,

Zastępca Przewodniczącego
— Dyrektor Departamentu Ekonomicznego GKKFiT Ob. Tadeusz Zygmuntowicz,

Członkowie Komisji:
— Dyrektor Departamentu Finansowego GKKFiT Ob. Bogusław Urban,
— Dyrektor Departamentu Organizacyjnego GKKFiT Ob. Janusz Iwaszkiewicz,
— Radca Przewodniczącego GKKFiT Ob. Zygmunt Bałkowski,
— Naczelnik Wydziału Planowania Gospodarczego i Statystyki GKKFiT Ob. Tadeusz Cichy,
— Naczelnik Wydziału Ekonomicznego Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego, Ob. Stefan Romanowski.

Sekretarz Komisji
— Starszy Inspektor GKKFiT Ob. Janusz Bednarczyk.

§ 3.

Do zadań Komisji należy rozpatrywanie powtarzających się przypadków nieuzasadnionego i poważnego względnego przekroczenia funduszu płac — oraz doraźnych przypadków jaskrawego naruszania obowiązujących zasad gospodarowania funduszem płac i legalności wypłat w:
1) przedsiębiorstwach państwowych oraz
2) przedsiębiorstwach organiazcji społecznych, działających na podstawie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych, — podporządkowanych GKKFiT oraz podlegających jego nadzorowi, zwanych dalej przedsiębiorstwami.

§ 4.

1. Wnioski o rozpatrzenie przypadków, o których mowa w § 3, powinny być kierowane do Komisji przez:
1) Zjednoczenie Przemysłu Sprzętu Sportowego — w zakresie gospodarki funduszem płac w nadzorowanych przedsiębiorstwach,
2) Polskie Biuro Podróży „Orbis" — w zakresie gospodarki funduszem płac w zgrupowanych przedsiębiorstwach,
3) Zarząd Główny PTTK — w zakresie gospodarki funduszem płac w podległych przedsiębiorstwach,
4) Radę Główną Zrzeszenia „Ludowe Zespoły Sportowe" — w zakresie gospodarki fuduszem płac w podległych przedsiębiorstwach,
5) Polski Komitet Olimpijski — w zakresie gospodarki funduszem płac w Biurze Turystyki Sportowej „Sports-Tourist",

6) Polski Związek Motorowy — w zakresie gospodarki funduszem płac w Biurze Turystyki Motorowej,
7) Departament Ekonomiczny GKKFiT — w zakresie gospodarki funduszem płac w Polskim Biurze Podróży „Orbis", Przedsiębiorstwie Państwowym „Totalizator Sportowy" oraz Państwowym Przedsiębiorstwie Wyciągów Turystycznych.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 obowiązane są zgłaszać wnioski najpóźniej w terminie 2 tygodni od daty stwierdzenia nieuzasadnionych przekroczeń funduszu płac i naruszenie dyscypliny płac.
3. Prawo występowania do Komisji przysługuje również bankowi finansującemu dane przedsiębiorstwo oraz wszystkim organom kontrolno-rewizyjnym.
4. Materiały spraw przekazywanych do rozpatrzenia Komisji powinny zawierać niezbędne dane, określające:
a) wielkość i skutki przekroczenia funduszu płac oraz zaniedbanie i naruszenie obowiązujących przepisów,
b) wstępną analizę przyczyn nieprzestrzegania zasad gospodarowania funduszem płac i nielegalności wypłat,
c) osoby odpowiedzialne za zaistniały stan,
d) wstępne propozycje co do zamierzeń organizacyjnych i konsekwencji, jakie należałoby wyciągnąć w stosunku do osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny płac.

§ 5.

Obsługę Komisji zabezpiecza Departament Ekonomiczny GKKFiT.

§ 6.

Wydatki związane z działalnością Komisji pokrywane są z budżetu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 7.

Tryb działania Komisji określa Regulamin pracy Komisji stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 8.

Za udział w posiedzeniach Komisji odbytych poza godzinami służbowymi przysługuje wynagrodzenie:
1) przewodniczącemu posiedzenia — w wysokości 57 zł,
2) uczestnikom posiedzenia — w wysokości 38 zł
— za każde posiedzenie.

§ 9.

Powołanie Komisji nie zwalnia dyrektorów (kierowników) jednostek nadrzędnych od obowiązku kontroli i nadzoru nad gospodarką funduszem płac i legalnością wypłat z funduszu płac w podległych im przedsiębiorstwach oraz wyciągania konsekwencji w stosunku do osób odpowiedzialnych za zaistniałe zaniedbania i przewinienia w tym zakresie.

§ 10.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do zarządzenia nr 139
Przewodniczącego GKKFiT z dnia
21 lipca 1962 r. (poz. 37).

REGULAMIN PRACY
RESORTOWEJ KOMISJI DYSCYPLINY PŁAC

§ 1.

Komisja rozpatruje sprawy w obecności dyrektora przedsiębiorstwa, którego sprawa jest rozpatrywana, oraz dyrektora jednostki nadrzędnej lub osoby przez niego upoważnionej.

§ 2.

W celu właściwego rozpatrzenia sprawy Przewodniczący Komisji ma prawo:
1) zapraszać na posiedzenie Komisji jako rzeczoznawców odpowiednich fachowców spośród pracowników GKKFiT i jednostek organizacyjnych podporządkowanych GKKFiT oraz podlegających jego nadzorowi,
2) żądać od przedsiębiorstwa, którego sprawa jest rozpatrywana, oraz od jednostki nadrzędnej materiałów niezbędnych dla właściwego rozpatrzenia sprawy,
3) zasięgać opinii o działalności przedsiębiorstwa, którego sprawa jest rozpatrywana, w zakresie gospodarowania funduszem płac od banku finansującego działalność tego przedsiębiorstwa.

§ 3.

Komisja obowiązana jest rozpatrzyć sprawę w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

§ 4.

1. Jeżeli zachodzi potrzeba przeprowadzenia dodatkowych badań sprawy, Przewodniczący Komisji na wniosek Komisji zarządza wykonanie tych badań przez aparat kontrolno-rewizyjny GKKFiT lub jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem, którego sprawa jest rozpatrywana, zwracając się równocześnie w przypadkach uzasadnionych o pomoc w przeprowadzeniu kontroli do właściwego oddziału banku finansującego lub do innych organów kontrolno-rewizyjnych.
2. W przypadku zarządzenia dodatkowych badań, termin rozpatrzenia sprawy przez Komisję może być decyzją Przewodniczącego Komisji przedłużony do jednego miesiąca.
3. Zarządzenie dodatkowych badań nie może wstrzymać podjęcia przez jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem, którego sprawa jest rozpatrywana, środków zmierzających do usunięcia przyczyn i skutków zaistniałych zaniedbań.

§ 5.

O terminie posiedzenia Przewodniczący Komisji obowiązany jest zawiadomić zarząd główny właściwego związku zawodowego, prezesa (dyrektora) banku finansującego dane przedsiębiorstwo oraz kierownika właściwego oddziału tego banku, których przedstawiciele mają prawo brać udział we wszystkich posiedzeniach komisji.

§ 6.

Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów; przy równej ilości głosów decyduje głos Przewodniczącego Komisji.

§ 7.

W wyniku rozpatrzenia sprawy Komisja powinna podać:
1) przyczyny i źródła przekroczenia funduszu płac oraz naruszenia dyscypliny płac,
2) osoby odpowiedzialne za zaistniały stan,
3) wnioski zmierzające do usunięcia przyczyn tego stanu,
4) wnioski o ukaranie:
   a) osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny płac,
   b) kierowniczego personelu przedsiębiorstwa oraz kierownictwa i innych pracowników jednostki nadrzędnej nad tym przedsiębiorstwem odpowiedzialnych za nadzór w tym zakresie.

§ 8.

W zależności od stopnia przewinienia wnioski Komisji dotyczące ukarania osób odpowiedzialnych powinny zawierać odpowiednie propozycje dotyczące:
1) nałożenia kar dyscyplinarnych (upomnienie, nagana),
2) pozbawienie premii regulaminowych na określony czas,
3) skierowania do właściwej rady robotniczej lub rady zakładowej wniosku o pozbawienie osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny płac — prawa do uczestniczenia w całości lub części w nagrodach z funduszu zakładowego lub z funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg (uchwała nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (M. P. Nr 33, poz. 162).
4) przesunięcia pracownika na niżej kwalifikowane i mniej odpowiedzialne stanowisko,
5) zwolnienia z pracy,
6) przekazania sprawy do organów powołanych do ścigania przestępstw.

§ 9.

Uchwała Komisji może zawierać również propozycję podjęcia przez Przewodniczącego GKKFiT decyzji potrącenia z funduszu zakładowego nieuzasadnionych gospodarczo przekroczeń funduszu płac, zgodnie z przepisami art. 2 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. z 1960 r. nr 13, poz. 78).

§ 10.

1. Wnioski organizacyjne oraz wnioski o zastosowanie odpowiednich sankcji służbowych i materialnych wobec osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny płac lub brak nadzoru przedkładane są przez Komisję do zatwierdzenia Przewodniczącemu GKKFiT.
2. Decyzje Przewodniczącego GKKFiT w sprawie zastosowanych sankcji Komisja obowiązana jest podać do wiadomości wszystkim przedsiębiorstwom oraz ich jednostkom nadrzędnym.

38.

ZARZĄDZENIE Nr 146
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

z dnia 3 sierpnia 1962 r.

w sprawie ustanowienia norm branżowych oraz unieważnienia norm resortowych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustanawia się następujące normy branżowe:

Lp.	Numer normy	Tytuł normy	Data ustanowienia normy	Data od której norma obowiązuje
1.	BN-62/8442-01	Kolce do broni szermierczej	16 lipca 1962 r.	1 października 1962 r.
2.	BN-62/8442-02	Gniazdka do broni szermierczej elektrycznej	16 lipca 1962 r.	1 października 1962 r.
3.	BN-62/8442-03	Szabla szermiercza	16 lipca 1962 r.	1 października 1962 r.
4.	BN-62/8442-04	Klingi do broni szermierczej	16 lipca 1962 r.	1 października 1962 r.
5.	BN-62/8442-05	Floręty szermiercze	16 lipca 1962 r.	1 października 1962 r.
6.	BN-62/8442-06	Szpady szermiercze	16 lipca 1962 r.	1 października 1962 r.

§ 2.

Z dniem wejścia w życie norm branżowych, o których mowa w § 1, tracą moc następujące normy resortowe:

L.p.	Numer normy	Tytuł normy
1.	RN-57/GKKF-12201	Sprzęt szermierczy. Klingi
2.	RN-57/GKKF-12202	Sprzęt szermierczy. Kolce do broni treningowej
3.	RN-57/GKKF-12203	Sprzęt szermierczy. Kolec do broni elektrycznej
4.	RN-57/GKKF-12204	Sprzęt szermierczy. Rękojeści
5.	RN-57/GKKF-12205	Sprzęt szermierczy. Szabla
6.	RN-57/GKKF-12206	Sprzęt szermierczy. Florety
7.	RN-57/GKKF-12207	Sprzęt szermierczy. Szpady
8.	RN-57/GKKF-12208	Sprzęt szermierczy. Karabin
9.	RN-57/GKKF-12302	Przybory i oporządzenie sportowe. Maska do walki na bagnety
10.	RN-57/GKKF-12304	Przybory i oporządzenie sportowe. Rękawice do walki na bagnety

§ 3.

Zobowiązuje się dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do rozpowszechniania ustanowionych norm branżowych i udostępnienia tych norm zainteresowanym instytucjom w siedzibie Zjednoczenia.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

39.

INSTRUKCJA

ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU SPRZĘTU SPORTOWEGO

z dnia 10 lipca 1962 r.

w sprawie trybu postępowania w zakresie zaopatrzenia materiałowo-technicznego resortu kultury fizycznej i turystyki.

Na podstawie § 4 zarządzenia nr 119 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 czerwca 1961 r. w sprawie określenia podstawowych funkcji Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego w zakresie zaopatrzenia materiałowo-technicznego resortu i podległych mu jedonstek organizacyjnych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 5 poz. 41) — ustala się następujący tryb postępowania w sprawach zaopatrzenia materiałowo-technicznego:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1.

1. Funkcje zaopatrzenia Głównego Komitetu Kultury Fizycznej oraz podporządkowanych mu jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi resortu", wykonuje Wydział Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego, zwany dalej „Zjednoczeniem".
2. Zjednoczenie, jako organ zaopatrzenia resortowego posiada uprawnienia do analizowania gospodarki mteriałowo-technicznej jednostek organizacyjnych resortu.

Rozdział II.

Planowanie zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 2.

1. Na podstawie instrukcji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów Zjednoczenie opracowuje na każdy rok gospodarczy i przekazuje jednostkom organizacyjnym resortu wytyczne w sprawie sporządzenia rocznych planów zaopatrzenia materiałowo-technicznego.
2. Planowaniem zaopatrzenia materiałowo - technicznego objęte są:
   1) materiały, maszyny, urządzenia produkcyjne i aparatura naukowa pochodzenia krajowego,
   2) materiały, maszyny, urządzenia produkcyjne i aparatura naukowa pochodzenia zagranicznego,
   3) sprzęt sportowy pochodzący z importu, przeznaczony dla potrzeb sportu wysoko kwalifikowanego.

§ 3.

Planowanie zaopatrzenia materiałowo-technicznego odbywa się w następujący sposób:
1) w jednostkach organizacyjnych prowadzących działalność gospodarczą — na podstawie zatwierdzonych rocznych planów produkcji lub projektów planów,
2) w organizacjach społecznych i instytucjach naukowych — na podstawie rocznych i wieloletnich planów rozwoju.

§ 4.

1. Jednostki organizacyjne resortu prowadzące działalność gospodarczą planują swe potrzeby na materiały i surowce pochodzenia krajowego i z importu w oparciu o zatwierdzone techniczne normy zużycia materiałowego na jednostkę wyrobu. Opracowany na tej podstawie plan zaopatrzenia przedkładany jest Zjednoczeniu wraz z wycinkiem zatwierdzonego planu produkcji (względnie projektu planu produkcji), określającego wielkość produkcji według ilości w układzie asortymentowym.
2. Organizacje społeczne, upoważnione do prowadzenia działalności gospodarczej na zasadach określonych w

uchwale nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych, zaopatrywane ze źródeł zdecentralizowanych, względnie z puli Komitetu Drobnej Wytwórczości w przypadku materiałów rozdzielanych centralnie — obowiązane są do przestrzegania zasad i trybu zaopatrywania organizacji społecznych, określonych w załączniku do zarządzenia nr 38 Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 6 lipca 1960 r. w sprawie zabezpieczenia dostaw materiałów rozdzielanych dla jednostek drobnej wytwórczości.

Stosownie do postanowień zarządzenia nr 119 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 czerwca 1961 r. (Dz. Urz. GKKFiT Nr 5 poz. 41) organizacje te zobowiązane są do przedkładania Zjednoczeniu rocznych planów potrzeb, dla celów statystycznych i analitycznych.

§ 5.

1. Plany potrzeb jednostek organizacyjnych resortu w zakresie maszyn, urządzeń produkcyjnych, aparatury naukowej i sprzętu sportowego z importu, przedłożone Zjednoczeniu, przedstawiane są do zaopiniowania pod względem wielkości i celowości potrzeb właściwym departamentom Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki nadzorującym te jednostki organizacyjne.
   Podstawą wprowadzenia zgłoszonych potrzeb do zbiorczego planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego resortu są ustalenia przyjęte w drodze konsultacji pomiędzy Zjednoczeniem a odpowiednimi departamentami Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.
2. Planowanie potrzeb z importu powinno odbywać się w aspekcie maksymalnego wykorzystania rynków krajów demokracji ludowej i ograniczenia do niezbędnego minimum importu z krajów kapitalistycznych.
3. Plany potrzeb na sprzęt sportowy z importu powinny zawierać następujące elementy:
   1) szczegółowe zestawienie sprzętu, z ewentualnym wskazaniem zakupu (kraju i dostawcy),
   2) dokładne określenie sprzętu,
   3) proponowane terminy dostaw,
   4) wykaz odbiorców sprzętu.
4. Zapotrzebowania na maszyny do pisania i liczenia opiniowane są wyłącznie przez Zjednoczenie.

§ 6.

Plany zaopatrzenia materiałowo-technicznego przedkładane są Zjednoczeniu w obowiązujących terminach ustalanych każdorazowo w wytycznych do opracowania rocznych planów zaopatrzenia. Niedotrzymanie wyznaczonych terminów może wpłynąć na pominięcie zgłoszonych po terminie potrzeb w zbiorczym planie zaopatrzenia oraz uniemożliwienie ich realizacji.

Rozdział III.

Realizacja zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 7.

Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki nie posiada uprawnień w zakresie imiennego odbioru poszczególnych grup materiałów rozdzielanych centralnie.

Podporządkowane mu jednostki organizacyjne zaopatrywane są zgodnie z planami rozdziału dla odbiorców pozarynkowych, z t. zw. puli „innych drobnych odbiorców", na podstawie zamówień składanych bezpośrednio do odpowiednich organizacji zbytu.

§ 8.

Zjednoczenie składa odpowiednie wycinki planu potrzeb całego resortu do central bilansujących i rozprowadzających materiały rozdzielane, celem umożliwienia tym centralom prawidłowego ustalenia wysokości puli „drobni odbiorcy" i zabezpieczenia w maksymalnym stopniu potrzeb odbiorców pozarynkowych.

§ 9.

1. Jednostki organizacyjne resortu składają do krajowych organizacji zbytu zamówienia kwartalne, w obowiązujących terminach i na odpowiednich formularzach.
2. Wszelkie zamówienia na metale nieżelazne i wykonywane z nich artykuły śrubowe muszą być uprzednio akceptowane przez Zjednoczenie.
3. W przypadkach określonych specjalnymi wymaganiami organizacji zbytu Zjednoczenie opiniuje również inne zamówienia, na podstawie potrzeb objętych resortowym planem zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 10.

1. Jednostki organizacyjne resortu — bezpośredni odbiorcy materiałów i surowców importowanych — mają obowiązek składania zamówień adresowanych do właściwych central handlu zagranicznego za pośrednictwem Zjednoczenia, które po zaakceptowaniu kieruje zamówienia do dostawców.
   Zjednoczenie ma obowiązek powiadamiania zainteresowanych jednostek organizacyjnych resortu o wysokości przyznanych im przydziałów na materiały i surowce pochodzące z importu.
2. Zamówienia na maszyny, urządzenia produkcyjne i aparaturę naukową z importu składane są do właściwych central handlu zagranicznego za pośrednictwem Zjednoczenia.
   Po sprawdzeniu zamówień pod względem merytorycznym i formalnym Zjednoczenie kieruje je do odpowiednich dostawców.
   Zjednoczenie powiadamia każdorazowo zainteresowane jednostki organizacyjne resortu o przyznanych im przydziałach.
3. Wszelkie sprawy pomiędzy dostawcami a odbiorcami dotyczące zaopatrzenia z importu załatwiane są wyłącznie za pośrednictwem Zjednoczenia.

§ 11.

Jednostki organizacyjne resortu zaopatrywane w materiały rozdzielane i importowane mają obowiązek stosowania tych materiałów zgodnie z przeznaczeniem.

§ 12.

1. Zamówienia zarządów polskich związków sportowych na importowany sprzęt sportowy kierowane są bezpośrednio do Zjednoczenia. Zamówienia powinny być podpisane przez osoby upoważnione do dysponowania środkami finansowymi związku, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
2. Dostawy sprzętu sportowego z importu realizowane są na podstawie złożonych zamówień, z uwzględnieniem ewentualnej korekty zamówień dokonanej w wyniku kon-

sultacji i ostatecznych ustaleń pomiędzy departamentem Sportu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki a Zjednoczeniem.

O zmianach ilości sprzętu w stosunku do zgłoszonych potrzeb Zjednoczenie każdorazowo powiadamia zainteresowane związki sportowe.

3. Dostawy sprzętu sportowego przewidziane są w ciągu całego roku kalendarzowego.

Realizacja dostaw sprzętu sportowego obejmuje w pierwszej kolejności sprzęt sezonowy, w dostosowaniu do możliwości płatniczych Państwa i terminów realizacji ustalonych przez odbiorców zagranicznych.

4. Sprzęt sportowy z importu rozdzielany jest na podstawie rozdzielników zarządów polskich związków sportowych. Odbiorcami mogą być wyłącznie organizacje sportowe. Sprzęt nie może być dostarczany indywidualnie zawodnikom.

5. Odbiór importowanego sprzętu sportowego może nastąpić najpóźniej w terminie 30 dni od daty pozostawienia go do dyspozycji związku.

O terminie i warunkach odbioru sprzętu Zjednoczenie zobowiązane jest każdorazowo powiadomić związek pisemnie. Sprzęt nie odebrany w obowiązujących terminach może być rozdysponowany, stosownie do decyzji Zjednoczenia.

Rozdział IV.

Interwencje w sprawach zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 13.

1. Zjednoczenie ma obowiązek interweniowania w odpowiednich organizacjach zbytu i u władz nadrzędnych w następujących przypadkach:

1) trudności w uzyskaniu materiałów i surowców rozdzielanych i importowanych,

2) trudności w realizacji terminowych dostaw maszyn, urządzeń produkcyjnych, aparatury naukowej oraz sprzętu sportowego z importu,

3) dodatkowo zgłoszonych potrzeb nie objętych rocznym planem zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

2. Dodatkowo zgłoszone potrzeby, o których mowa w ust. 1 pkt. 3, mogą być uwzględnione przez Zjednoczenie w przypadku:

1) zmian w planie rzeczowym, względnie zmian wynikających z dodatkowych zadań zatwierdoznych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki,

2) uzyskania przez jednostki organizacyjne resortu dodatkowego limitu dewizowego.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

§ 14.

Instrukcja obowiązuje z dniem ogłoszenia.

DYREKTOR
ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU
SPRZĘTU SPORTOWEGO

(—) Władysław Rajkowski

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 8-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 18 zł.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Odbiorca:

Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 1,50 zł

Druk. „Gryf". Zam. 960/2145 — 2000 — H-44.